No. 366. **1848.**

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 4,50; voor de buitensteden ƒ 5,50; franco door het geheele Rijk. *Brieven, Gelden*, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

ZATURDAG, 1 JULIJ.

AMSTERDAM, 30 Junij.

In het onderzoek der voorgedragen wetsontwerpen van Grondwet, moeten wij ons bepalen bij de hoofdpunten welke wij dan ook achtereenvolgend zullen behandelen.

Over het algemeen, al moge de voordragt, in vergelijking met het ontwerp der commissie, zich door eenige meerdere letterkundige waarde onderscheiden, en al heeft zij daarenboven de groote beginselen behouden, zij is op verschillende punten verre van onze geheele goedkeuring weg te dragen. Zij draagt toch op vele plaatsen sporen, dat de volksregten met het wantrouwend oog van den behoudsman zijn omschreven, en beperkt binnen eenen kring, dien de wetgeving kan misbruiken, om ze geheel vruchteloos te maken.

In het eerste ontwerp stuiten wij onmiddellijk op de drukpersvrijheid. De staats-commissie had gezegd: »Niemand heeft vorafgaand verlof noodig, om door de druk»pers gedachten of gevoelens te openbaren." Daarbij heeft het ministerie gevoegd: »behoudens verantwoordelijkheid »volgens de wet." Die bepaling is te algemeen en daarom verwerpelijk.

Het is bekend hoe nog onlangs in het strafwetboek bepalingen waren voorgedragen, die, omdat zij en den drukker en den uitgever verantwoordelijk stelden voor hetgene zij in druk uitgaven, een wezenlijken inbreuk op de drukpers-vrijheid maakten. Welke is toch de vrijheid van een schrijver, als hij door de strafwet gedwongen wordt afhankelijk te zijn van de vreesachtige censuur van drukker en uitgever? Zoodra de strafwet deze beiden kan treffen, is het onvermijdelijk, of zij zullen, door vrees gedreven, niets ter perse nemen, of uitgeven, zonder dat zij het getoetst hebben aan de begrippen, die zij zich zullen hebben gemaakt van de strafwet, dat is men zal eene censuur hebben ingevoerd, welke des te ondragelijker is, naar mate zij scherper moet en zal werken. De vrees toch is eene strenge raadgeefster als het eigenbelang er mede gemoeid is. Als wij derhalve moeten kiezen tusschen de censuur der regering en die der drukkers of uitgevers, dan geven wij aan de eerste-de voorkeur.

Welnu! tegen het gevaar dier censuur is de drukpers niet gewaarborgd. Integendeel de redactie is zoo gesteld, dat bij eenige zucht om de drukpers aan banden te leggen, de regering daarin argumenten zal vinden, om die censuur in de wetgeving noodzakelijk te maken, als zijnde door de grondwet voorgeschreven. Wij hebben gezien, welke *tours de force* er gebruikt zijn, om de bestaande grondwet te kneden tot allerlei inconstitutionele stellingen; het is dus zaak nu op onze hoede te zijn, ten einde te zorgen, dat de grondwet in de toekomst niet andermaal eene wassenneus worde, welke men plooit in allerlei bogten, om ze eene figuur te geven, die in strijd is met het begrip, dat haar ten grondslag was gelegd. Men behoort dus of de redactie van de toegevoegde bepaling te veranderen, of daarnaast een ander beginsel te stellen, hetwelk elders, bijv. in België, in de grondwet is opgenomen, dat namelijk, drukker en uitgever niet in regten kunnen worden vervolgd, als de schrijver bekend is. Want als de bepaling blijft, gelijk zij nu trouwloos in het voorstel is geschoven, kan men verzekerd zijn, dat de drukpers vroeg of laat aan knellende banden zal worden gelegd. Daartegen moet de grondwet waken. Het ware anders onnoodig de vrijheid te erkennen. Als men haar opneemt, behoort men het zoo te doen, dat zij onschendbaar blijft.

Wij behooren niet onder diegenen, die een teugellooze vrijheid van drukpers begeeren; het zij verre. Men behoeft slechts een blik te werpen op de jongste gebeurtenissen te Parijs, om zich een regtmatigen afschrik te vormen van de rampen, die het misbruik der pers ten gevolge kan hebben. Men straffe daarom het misbruik, maar men beleedige daarbij niet de vrijheid, onder voorwendsel van tegen de misbruiken te willen waken.

In hetzelfde eerste ontwerp van wet komt eene andere wijziging voor, welke wij bereids hebben gelaakt. Zij betreft het regt van vereeniging. Men heeft daarbij gevoegd regt van vergadering; maar dat pléonasme wenschten wij daaruit geligt te zien; omdat het niet alleen onnoodig is, maar zelfs schadelijk worden kan. Als men het regt heeft van zich te vereenigen, dan heeft men ook het regt van te vergaderen.

Maar de groote grief, welke wij tegen art. 15 van het ontwerp hebben, is, dat het erkende regt wordt beperkt, »behoudens eene wet, de uitoefening daarvan »regelende, in het belang der openbare orde."

In deze zoo gewijzigde redactie straalt maar al te zeer door de trouwlooze hand van den behoudsman, die het beginsel gehandhaafd voorstelt; maar het afhankelijk maakt van de wet. Het regt is erkend behoudens de wet, die zoodanige voorwaarde kan stellen, dat de oefening van het regt onmogelijk wordt.

Der wet is alle ruimte gelaten. Het is waar, Art. 15 omsluit haar binnen den kring van het belang der openbare orde. Maar men gelieve het ons te zeggen, wat is er toch al niet te verstaan onder het belang der openbare orde, wij zeggen niet grammaticaal of regtens, maar naar het begrip van regeringsmannen, die zich te verweren hebben tegen die vinnige oppositie van eene parlementaire minderheid. Laat nog daarenboven vooroordeelen in het spel komen, en men zal zien, dat het belang der openbare orde eene vereeniging en vergadering zal verbieden, die, hoe onschuldig zij ook zijn moge, hoe heilzaam zij ook mogte werken, strijdig zijn zal met de politieke of godsdienstige begrippen van de domineerende partij.

Wij achten het van groot belang, dat de redactie der staatscommissie worde behouden. Deze toch wapent het regt der ingezetenen tegen het vermoedelijk misbruik van den toekomstigen wetgever; gelijk het voor de orde zorgt tegen het toekomstig misbruik van kwaadwilligen.

Dat is zeker van het grootste gewigt het regt van vereeniging niet onbeperkt te laten. Wij zouden onder de eersten zijn om daartegen te protesteeren; om dat niemand meer dan wij belang stelt in het behoud der orde en openbare rust. Wij zouden niet stilzwijgend kunnen toezien, dat de openbare magt ongewapend werd gelaten tegen misdadige woelingen van anarchisten, oproermakers en woelgeesten, omdat zulk een toestand vroeg of laat zoude moeten leiden tot gewelddadig verzet en bloedige botsingen.

Maar als het van den eenen kant noodig is, dat de regering sterk wordt gemaakt, om te verhoeden, dat de openbare orde niet worde bedreigd door het misbruik van het regt van vereeniging; het is van den anderen kant niet minder noodig, dat de ingezetenen waarborgen bezitten, dat het belang der openbare orde niet diene tot voorwendsel van den partijgeest, om eene haar ontrustende minderheid te verdrukken.

Wij dringen daarop aan niet alleen in het belang van het regt, maar zelfs en vooral in het belang der openbare orde.

De ondervinding leert dagelijks, dat, waar twee partijen tegen over elkander staan, de meerderheid wordt opgewonden en verbitterd door de hevigheid der aanvallen van de minderheid. Zelden of nooit blijft dan de wetgeving, het werk der meerderheid, binnen de palen der gematigdheid. Zelden gebeurt het dat zij niet misbruik maakt van hare stelling, en door eene geforceerde uitlegging der constitutie en der wetten, voor de minderheid geen boeijen bereidt, die en omdat het boeijen zijn, en omdat zij een regt verkrachten, de passiën al meer en meer opwinden, tot dat zij eindelijk en onvermijdelijk eene hoogte bereiken, die de openbare orde in gevaar brengt.

Kan het nuttig zijn, dat de grondwet de meerderheid uitnoodigt tot zulke misbruik van hare magt? Is het niet veeleer blijkbaar, dat de grondwet tegen zulk misbruik moet waken, en om het behoud van een regt, en om het belang der openbare orde?

Zoo ja, is dan art. 15 van het ontwerp niet veroordeelingswaardig; en behoorde men niet terug te komen tot de redactie van de staats-commissie?

Wij laten hier den inhoud volgen van de petitie door alle R. K. Geestelijken van het district Groningen geteekend, en gisteren door ons (aan de Tweede Kamer) opgezonden.

Ongewoon en ongenegen, wijl niet geroepen, om aan staatsaangelegenheden eenig werkzaam deel te nemen anders, dan met een belangstellend oog en een biddend hart, daar zij volop werks vinden aan eene andere taak, hun opgelegd; zien zich thans de ondergeteekenden, Roomsch-Katholijke geestelijken van het kerkelijk district Groningen, in de onaangename noodzakelijkheid geplaatst, openlijk de belangen hunner Kerk voor te staan, en mitsdien hunne stem te verheffen tot U, E. M. H., vertegenwoordigers der Nederlandsche natie, die de toekomst des vaderlands in handen hebt.

Immers de groote vraagstukken, E. M. H., waarover gij gaat beslissen, betreffen niet slechts zaken van zuiver burgerlijken aard: de hoogste en dierbaarste en heiligste regten en belangen, die des gewetens en der godsdienst, zijn er mede in betrokken; regten en belangen, waarvoor de ondergeteekenden ambtshalve verpligt zijn, zich in de bres te stellen.

Evenwel vermeenden zij ook thans nog, wel niet koude en onverschillige, maar toch werkelooze toeschouwers te kunnen blijven van den afloop der gebeurtenissen. De tijd zelf, dien wij beleven, pleitte krachtig te hunnen voordeele, en zou, ook zonder hun toedoen, hun eene vrijheid bezorgen, welke zij altijd verlangden, doch waarvan zij, door den invloed of de nawerking van een' hun vijandigen tijdgeest, die hier te lande vroeger heerschte, — tot nu toe wederregtelijk verstoken bleven. Zij hoopten en vertrouwden, dat Nederland, gelijk andere landen van Europa, rijp zou geworden zijn voor het genot dier vrijheid, en zij dankten God, daar het zich liet aanzien, dat men hier langs een' vreedzamen weg zou verwerven, wat elders zoo veel leeds en jammers had gekost.

Trouwens onze geëerbiedigde koning toonde, de behoeften onzes tijds te begrijpen, daar hoogstdezelve eene commissie belastte met het opstellen eener nieuwe Grondwet, daaraan geëvenredigd; en uit het ontwerp door die commissie voorgedragen, bleek, dat Z. M. zulk eene groote taak aan waardige handen had toevertrouwd. Ook deed verre het meerendeel der bevolking hulde aan de vrijzinnige beginselen, waaruit het ontwerp van gewijzigde Grondwet is gevloeid.

Maar ziet! hetzelve was volstrekt niet naar den zin van zekere partij, welke, blind en doof voor den drang en de eischen onzes tijds, het oude wil bestendigen, al is het met gevaar, ten koste van het welzijn des vaderlands.

De permanente commissie van de Synode der Nederlandsche Hervormde Kerk heeft zich niet ontzien, een dreigend adres bij den Koning in te dienen, niet om eigene regten te verdedigen, want die bleven hun gewaarborgd, maar om, zoo mogelijk, te beletten, dat ook aan de katholijke ingezetenen gelijke regten zouden worden toegekend.

Wel is over dit adres der Synode een luide kreet van verontwaardiging opgegaan; wel is het gebleken, dat zij niet eens, gelijk zij voorgaf, de opregte tolk der Hervormde gezindte is; maar ons heeft zij ook genoodzaakt het stilzwijgen te verbreken, opdat het niet schijnen zou, dat wij minder ijveren voor het verwerven der vrijheid, dan zij ijvert, om ons er van te berooven.

Ziedaar, E. M. H! wat de ondergeteekenden bewogen heeft tot dezen, voor hen nieuwen, stap. Wat zij verlangen, behoeven zij niet breed uiteen te zetten; het is U, E. M. H.! genoeg bekend.

Zij vragen slechts één ding, vrijheid van godsdienst; dit eene sluit al het overige in. Ten eerste vloeit hier uit voort vrijheid van godsdienstige belijdenis en godsdienstoefening, voor zoo verre daardoor geene stoornis aan de publieke orde en rust wordt toegebragt. Hierin is mede begrepen vrije communicatie met geestelijke overheden, al wonen die buiten 's lands, en mitsdien vrije afkondiging van onderling gewisselde brieven en geschriften, onverminderd de verantwoordelijkheid volgens het strafregt; vrije aanstelling of verkiezing der geestelijken, zonder inmenging van den staat; vrijheid van associatie en vereeniging, mits ongewapend; eerbiediging van ieders godsdienstige begrippen in de publieke scholen, mitsgaders vrijheid voor de onderscheidene gezindten, om afzonderlijke scholen op te rigten, behoudens billijke waarborgen, aan den Staat door de wet verzekerd.

Een noodzakelijk gevolg van gezegd beginsel is verder

staatkundige gelijkstelling der burgers, zonder onderscheid van godsdienstige kleur of belijdenis. Geene bevoorregting, noch bevoordeeling van de leden eener gezindte, boven die der andere. Alzoo in het bijzonder, gelijke bezoldiging der geestelijken of leeraars, zoo al niet, wat nog wenschelijker en billijker ware, die bezoldiging voor de toekomst wordt afgeschaft.

Gij ziet dus, E. M. H! de ondergeteekenden verlangen geene voorregten, maar gelijke regten. Ieder sta het vrij, God te dienen naar de overtuiging van zijn geweten; niemand worde daarin door de tijdelijke magt belemmerd, regtstreeks noch zijdelings, zoo lang hij geene inbreuk maakt op haar gebied. Men late het geweten meester, en zoeke niet door hoop of vrees deszelfs stem te smoren. De Staat zie in elken onderdaan den burger, onverschillig, aan welk kerkgenootschap hij is toegedaan.

Door deze beginselen en bepalingen in de Grondwet op te nemen, E. M. H.! zult gij haar waarlijk tot een hechten grondslag maken, waarop het staatsgebouw en het heil des vaderlands duurzaam zullen gevestigd zijn.

't Welk doende, enz.

Met genoegen zien wij dat de commissie voor de petitiën begonnen is met de som der onderteekenaren op te geven.

Men schrijft ons uit Twenthe dat de liberale petitien aldaar door *duizenden* onderteekend zijn. Heden verzenden wij weder aan de Tweede Kamer liberale petities van Amsterdam met, 139 en 43, Herveld met 90 en Uithoorn met 165 onderteekeningen. Die van Raalte telt 107 en eene uit Alkmaar 119 handteekeningen. Die van Amsterdam zijn even als de vroegere van hier door ons opgezondene petities, zoo als *de Tijd* dezelve in N°. 357 heeft opgegeven.

Uit Luxemburg wordt gemeld, dat de nationale vergadering op den 23 dezer hare werkzaamheden heeft besloten, met de goedstemming van de constitutie en de kiezerswetten. Zij heeft eene uit negen leden zaamgestelde commissie benoemd, met den last om de constitutie aan den koning groothertog te 's Hage te gaan aanbieden en zijnen eed op dezelve te ontvangen, voor het geval, dat de koning groothertog niet in persoon te midden der vergadering mogt kunnen verschijnen. De commissie zal het besluit des konings te Luxemburg af wachten en indien zij zich naar 's Hage moet begeven, den 3 of 4 Julij derwaarts vertrekken. De vergadering heeft hare zittingen verdaagd tot op de terugkomst der deputatie, om kennisgeving te ontvangen van de eedsaflegging door den koning groothertog. De president en vervolgens de heer Ch. Metz waren de tolken van de dankbaarheid des lands, jegens den koning, die door zijne welwillende concessiën den Luxemburgers vrijheden heeft geschonken, zonder dat dezelve behoefden te worden gekocht door de wanorde en rampen, die onze naburen zoo zeer hebben geteisterd. (*N. R. Ct.*)

Eenige uittreksels uit een schoolwerkje, getiteld: *De voornaamste geschiedenissen van Noord-Nederland, door Mr. J. van Lennep aan zijne kinderen verhaald. Amsterdam, P. Meijer Warnars.* 1845.

EERSTE AFDEELING. — DERDE STUKJE.

Bl. 95, enz. »Doch een omwenteling van geheel anderen aart, en wier gevolgen niet alleen voor een bijzonder land, maar voor de geheele wereld van het uiterste gewigt waren, begon aan Karel nieuwe zorgen te baren. Ik bedoel de hervorming der godsdienstige begrippen en gebruiken, welke, omtrent dezen tijd veld winnende, weldra de burgerlijke en politieke gesteldheid van Europa op nieuwe en geheel andere grondslagen stond te vestigen Ten einde u haar gewigt en invloed te duidelijker te doen beseffen, acht ik het noodig, de oorzaken, welke er aanleiding toe geven, eenigzins breeder uiteen te zetten.

Na den dood van onzen Heer en Zaligmaker Jezus Christus was de leer, door hem verkondigd, onder anderen naar Rome overgebragt geworden, en zulks, volgens sommigen, voornamelijk door den Apostel Petrus, wien de Roomsch Katholijken daarom als den eersten bisschop van Rome aanmerken. Na verloop van tijd begonnen de bisschoppen van Rome, als opvolgers van dien Apostel, aanspraak te maken op het oppergezag over alle andere kerkvoogden: een aanmatiging (?), in welke door vrome en welgezinde lieden, in hun ijver voor de door hen omhelsde leer, zonder veel onderzoek werd berust. (*kwalijk* gezinde lieden hebben daarnaar veel onderzocht, berustten er niet in, scheurden zich van de Katholijke éénheid af, en — wij zijn er niet rouwig om dat de *vrome* en *welgezinde* voor afval behoed werden. God zegende ten allen tijde zijn erfdeel. — Toen het christendom meer algemeen veld won, meenden keizers en koningen die het omhelsden, hun godvruchtigheid niet beter aan den dag te kunnen leggen, dan door giften aan de Kerk te schenken, en vooral aan de bisschoppen van Rome, die, langzamerhand, in hun hoedanigheid als wereldlijke vorsten, groote landeigendommen verwierven; terwijl zij zich, als geestelijke heeren, den titel van pausen, de waardigheid van stedehouders van Christus op aarde, en het uitsluitend gezag over alle geestelijken in de christenwereld toeeigenden."

Hoe roofziek waren die Pausen, niet waar! even als of onze Zaligmaker tegen den H. Petrus niet gezegd had: »Hoed mijne lammeren — Gij zijt Petrus" enz. Gelukkig, dat de Katholijke geestelijken zich die toeëigening van gezag nog al laten welgevallen — maar ongelukkig, dat onzen kinderen in de *gemengde* scholen zulke leerboekjes in de handen worden gestopt. Nogmaal verzoeken wij de regering dringend ons in de gelegenheid te stellen, onze kinderen naar zulke scholen te kunnen zenden, van wier onderwijzers en leermiddelen wij *vaste* waarborgen hebben, dat zij ons dierbaar geloof en de bedienaars onzer godsdienst niet zullen verguizen Andermaal vragen wij dus *vrijheid van onderwijs!*

»Weldadig, in vele opzigten, was de invloed, welken het pauselijk bestuur, althans in die min verlichte en ruwe tijden, welke men gewoonlijk met den naam van middeleeuwen bestempelt, had uitgeoefend. Door de kerk-vergaderingen werd orde en regelmaat in geloof en eerdienst bewaard: de bisschoppen, hoezeer te dikwijls, gelijk wij gezien hebben, den herdersstaf met het zwaard verwisselende, zorgden echter, over het algemeen, dat het Evangelie verkondigd werd en de onder hen gestelde geestelijken aan zekere regels gebonden bleven: in de kloosters, die toevlucht-plaatsen voor burgers en boeren, zelfs voor onderhoorigen, tegen de onderdrukking der gewapende edelen, werd ten minsten, bij de algemeene onkunde en domheid, nog eenige zorg gedragen voor het niet geheel te loor gaan van letteren en wetenschappen: en de aldaar aanwezige boekerijen, hoezeer in die tijden meestal ongebruikt en onnut (?), waren echter aan zoo vele goudmijnen gelijk, wier kostbare schatten slechts op bekwame handen wachtten, die ze eenmaal ontginnen zouden (om er een modderpoel van te maken). Boven die geheele kerkelijke instelling eindelijk stond de Paus, als de voorzittende en besturende magt, welke echter van een verkiezing afhing en geene andere wapenen bezat dan die van het woord. Dat alles vormde een krachtig en goed zamenhangend geheel, vooral in zoo verre het de zedelijke kracht der godsdienst voorstelde, in bestendigen strijd tegen de dierlijke kracht des gewelds. (En dat krachtig en goed zamenhangend geheel moest verbroken worden — eeuwige schande aan hen, die daartoe de hand leenden!)

»Doch dat geheel, hoe schoon ook, was door talrijke en schromelijke misbruiken ontsierd geworden. Leeringen, grootendeels vreemd aan de zuivere christenleer of daarmede strijdig, doch *allen strekkende om de magt der priesters over het verstand en het geweten der overige menschen te vermeerderen*, waren van lieverlede in het eenvoudig en verheven stelsel van godsdienst, ons door het Evangelie nagelaten, ingevoerd. *Het was den pausen niet moeijelijk gevallen, deze* NIEUWIGHEDEN *ingang te doen verkrijgen.* Immers, als opvolgers van Petrus, wendden zij voor, dat zij even onfeilbaar waren als die Apostel zelf, en dat al wat zij in hun bevelschriften, of zoogenaamde bullen, verkondigden, door alle christenen even goed als waarheid moest worden aangenomen, als ware het in de heilige schrift zelve voorgeschreven geweest."

(Was dán de H. Geest te vergeefs over de Apostelen afgezonden? — Maar zoo versmaadt men het opperhoofd der Katholijke Kerk.)

Men leest in de *Sneeker Courant:*

»Een zaakkundig veehandelaar heeft ons, dezer dagen, verzekerd, dat het opkoopen van slagtvee voor Engelsche rekening, hier te lande, niet meer zoo wild en tegen alle prijzen in zijn werk gaat, maar van tijd tot tijd een gematigder aanzien krijgt, waarbij men van het beginsel schijnt uit te gaan, om allengs mindere prijzen te besteden. Dit is trouwens ook eigenaardig, want geen handelaar, die voor zijne taak berekend is; zal bij den inkoop van zijn handelsartikel, hetzij hij hetzelve in eigen of in een vreemd land opdoet, hooge prijzen geven, als hij hetzelve voor gematigde kan bekomen, waartoe hij zijnerzijds ook alles zal aanwenden. Is dit nu waar, en wordt daarbij ook het gerucht bevestigd, dat de regering voornemens is, om weldra de rijksbelasting van het geslagt op te heffen — waarbij de stedelijke of plaatselijke accijns op het vleesch zeker niet gevoegelijk zal kunnen blijven voortduren — alsdan bestaat er eenige hoop (welker verwezenlijking wij, om den wille van de uitgemergelde en verzwakte lagere volksklasse in het bijzonder, en van alle Nederlanders in het algemeen, van harte wenschen), dat de vleeschprijzen onder ons eerlang, zoo al niet goedkoop, dan toch gematigder zullen worden: iets waarop een land, dat zoo vol is van vleesch en vet, allezins aanspraak heeft."

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

's Gravenhage, 29 Junij.

In de heden middag ten 3 ure gehouden zitting is door den heer voorzitter kennis gegeven van een bij de Kamer ingekomen brief van haar medelid Mr. L. C. Luzac, houdende verzoek om ontslag als lid der Kamer, uit hoofde van ongesteldheid.

Edelmogende Heeren!

Na eene herhaalde poging om mijne gezondheid in zooverre te verbeteren, dat zij mij weder in staat zoude stellen de verpligtingen aan het lidmaatschap van de Tweede Kamer der Staten-Generaal verbonden, op zoodanige wijze en met dien ijver te vervullen, als dit behoort te geschieden, acht ik mij door de onvoldoende uitkomst, en vooral in de tegenwoordige omstandigheden, genoodzaakt tot een vast besluit te komen, en door pligtbesef gedrongen van eene betrekking af te zien, tot welke het vertrouwen der Provinciale Staten dezer provincie mij herhaaldelijk opriep en die ik vele jaren met het meeste genoegen bekleedde.

Ik vertrouw, dat ik bij U. E M. weinige woorden zal behoeven te bezigen, om U. E. M. te overtuigen dat mij dit besluit zeer veel heeft gekost, en het mij eene diepe smart is, van U. E. M te moeten scheiden, vooral op een oogenblik, nu zoo hoogst gewigtige belangen aan de beraadslagingen van U. E. M. onderworpen zijn. Ik voeg hier den opregten wensch bij, dat zij het heil van het dierbaar Vaderland zullen bevorderen en de banden meer en meer toehalen, welke den Koning en geheel zijn Huis aan Nederlands Volk verbinden.

Ik verzoek U. E. M. van mijn besluit kennis te nemen en uwen ontslagen ambtgenoot met dezelfde gevoelens te blijven vereeren, die hij zoo lang en in zoo ruime mate, tot zijn groot genoegen, van U. E. M. mogt ondervinden.

Met den meesten eerbied heb ik de eer mij te noemen,

Edel Mogende Heeren!

Uw Edel Mog. Dw. Dienaar

(geteekend) L. C. LUZAC.

Oegstgeest, 28 Junij, 1848.

Wordt besloten ingevolge het Reglement, den minister van Binnenlandsche Zaken kennis te geven van het gegeven ontslag. Tevens wordt besloten morgen over te gaan tot de verkiezing van een ander lid voor de huishoudelijke Commissie der Kamer, in plaats van den heer Mr. L. C. Luzac.

De heer Luzac, zal ook, naar men verneemt, met 1°. Julij als tijdelijk minister van hervormde eeredienst aftreden. Men gelooft dat deze vacature voorloopig onvervuld zal blijven.

Door de commissie, welke vroeger belast is geworden met het onderzoek van de staten der geraamde ontvangsten en uitgaven van de Nederlandsch-Indische administratie over 1847—1848, is daaromtrent bij monde van den heer Hoffman verslag uitgebragt.

De commissie voor de verzoekschriften heeft wederom omtrent een groot aantal adressen rapport gedaan.

Donderdag avond is de Raad van ministers van zeven tot half twaalf ure vergaderd geweest. Vrijdag namiddag ten half drie openbare zitting der Kamer.

Des avonds komt de commissie van rapporteurs nopens het Ontwerp van Grondwet bijeen, tot het opmaken van haar verslag.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 28 Junij. Alle barricades zijn weggenomen; echter heeft de hoofdstad haar gewoon voorkomen nog niet terug. De circulatie is op sommige punten veel der moeijelijker dan gisteren. Van den Pont-Neuf tot de Champs-Élysées is het verboden met rijtuigen langs den oever der Seine te rijden. De toegangen tot de Vergadering worden door eene talrijke cavalerie bewaakt en zijn voor voetgangers ongenaakbaar. Het Louvre en de tuin der Tuillerien zijn gesloten; de passage du Carrousel mag niet bereden worden.

De kerk van St. Severin is onbeschadigd gebleven en is niet, zoo als men verhaald heeft, door de opstandelingen ingenomen geweest. Eene vrome menigte volgt elkander onophoudelijk op om giften te storten voor de slagtoffers van den opstand.

De Cité en de wijk St. Jacques zijn zwaar beschadigd, maar het ergste ziet het er uit in de voorstad St. Antoine, alwaar een aantal prachtige huizen, winkels en magazijnen geheel zijn onder den voet gehaald of door de menigte kogels schier onkenbaar geworden. Aan onderscheidene huizen zijn de geheele voorgevels weggeschoten. De schade, door deze ontzettende gebeurtenissen veroorzaakt, kunnen niet met 40 millioenen francs betaald worden.

De geheele mobile garde heeft drie dagen verlof; zij hebben zich ook dapper gedragen, die brave jongelingen, waaronder er zijn die naauwelijks 12 jaren tellen. De burgers wedijveren thans om hen voor hunnen moed te beloonen, zij ontvangen hen in hunne huizen en elders om hun goed te doen.

Men verneemt nog de volgende bijzonderheden van de gebeurtenissen van gisteren avond en heden:

Een man, dienstknecht van den heer Legrand uit de straat Paradis Poissonière redde op eene meer dan edelmoedige wijze het leven van den luitenant Juge. Op het oogenblik dat de luitenant namelijk bezig was met zijne manschappen op het plein Saint Lazare dienst als tirailleurs te verrigten, legde een der oproerlingen op hem aan en zoude hem ongetwijfeld nedergeveld hebben, indien de dienstknecht zich niet plotseling voor den heer Juge geworpen had, met het ongelukkig gevolg, dat hij in de linkerzijde den kogel ontving, die voor den luitenant bestemd was. Men hoopt hem in het leven te behouden.

De gevangenen die door de nationale garde op het Carrousselplein geëscorteerd werden, hebben eene poging tot ontvlugting beproefd. De garde maakte van hare wapenen gebruik en schoot oogenblikkelijk 35 opstandelingen op de plaats dood; in de verwarring van het oogenblik werden echter ook 5 nationale gardes meer of min ernstig getroffen.

Men heeft met zekerheid vernomen, dat 7 à 8000 opstandelingen van de voorstad St. Antoine eene schuilplaats gezocht hebben in het bosch van Vincennes, alwaar zij echter onophoudelijk vervolgd worden.

Men heeft eene vrouw gevangen genomen, die in de gelederen der oproerlingen, met behulp van andere vrouwen, een officier der mobile garde tusschen twee planken bond, hem daarop in twee stukken zaagde en ver-

volgens het bovenste gedeelte van het ligchaam op eene barricade plaatste.

Eergisteren zijn meer dan 500 lijken naar het kerkhof Montmartre vervoerd, grootendeels naakt, hetwelk van al die bebloede ligchamen een afgrijsselijk schouwspel maakte.

Sedert twee dagen heeft men een groot getal gevangenen geconfronteerd met den heer Alait, chef der veiligheids-policie, en andere ambtenaren der policie. Zij, die voor boeven erkend werden, die reeds vroeger in handen der justitie waren (*repris de justice*), zijn onmiddelijk gefusilleerd. Zoo heeft men er in den afgeloopen nacht 160 dood geschoten.

Tijdens den aanval op de barricade bij de barrière Poissonnière verdreef de 1ste luitenant Colliond, aan het hoofd van een peloton voltigeurs en mobile gardes, de oproerlingen van het plein Saint Lazare. Bij deze gelegenheid had een zonderling voorval plaats. Een insurgent van eene reusachtige gestalte, legde op een nog jeugdigen mobile garde aan en gaf vuur maar miste; de garde deed een woedenden bajonnetstoot naar zijn kolossalen tegenstander, maar trof hem mede niet. Daarop greep de reus den kleinen mobile garde met beide handen aan, en bezigde hem als een schild om zich voor de kogels van diens krijgsmakkers te beschermen. Maar onze garde, bij wien gemis van ligchamelijke kracht ruimschoots door vlugheid werd vergoed, deed den Goliath door eene behendige beweging met zijne beenen, achterover op den grond vallen, viel mede, worstelde zich weder los en gaf daardoor zijne tegenpartij aan de kogels zijner krijgsmakkers prijs, die den oproerling dan ook spoedig afgemaakt hadden.

Men zegt, dat verscheidene opstandelingen hebben verklaard, dat zij belangrijke zaken aan den dag willen brengen. Bij velen van hen heeft men goudgeld gevonden.

Men rekent het getal opstandelingen, dat zich in het Pantheon bevonden heeft, op 4000, dat van het stadhuis op 6000, dat van de voorstad St. Antoine op 25000, en in het geheel het getal der opstandelingen op 48 a 50000. Men schat het getal der gesneuvelden op 10000

De stad is vol nieuwsgierigen, vooral van de banlieue, welke een schilderachtig gezigt opleveren, het penseel van eenen Charlet of Bellanger waardig. Maires met hunne driekleurige sjerpen, jongelieden in een net jagtcostuum, naar het laatste modeplaatje, met geweren met dubbelen loop op den schouder en den weitasch vol patronen op den rug; veldwachten met hunne groote ratels, pompiers der naburige dorpen met hunne ontzaggelijk groote helmen of sjakots op; dorpspastoors met hunne brevier onder den arm, boeren in eenvoudige kielen gekleed, met orderbulletins op hunne katoenen mutsen gespeld; dit bont gewemel van rijken en armen, mannen en vrouwen, kinderen, kavalleristen, infanteristen, kanonniers zoo van Parijs als van de banlieue en uit de departementen, met hunne verschillende kleeding, levert eene niet oneigenaardige verscheidenheid op.

Men zegt, dat de werken der opstandelingen bestuurd werden door Engelsche ingenieurs, en dat zes Engelschen gevangen genomen zijn, hetzij zelf mede strijdende, hetzij omdat zij gelden aan de muiters hadden uitgedeeld.

Er is eene dame gevangen genomen van 28 jaren, tot eene deftige familie behoorende, die aan de opstandelingen geld uitdeelde. Haar satijnen kleed was met bloed bevlekt. Een staatsraad, lid der nationale garde, bood haar den arm tot aan de gevangenis.

Gisteren heeft de nationale vergadering een belangrijk besluit genomen. Zij heeft namelijk met bijna algemeene stemmen het decreet goedgekeurd, houdende, *dat de bewerkers van den jongsten opstand zullen gedeporteerd worden.*

De heeren Pierre Leroux en Caussidière hebben het decreet bestreden, over hetwelk artikelsgewijze is gestemd. Slechts twee of drie amendementen zijn aangenomen; een derzelve geeft aan de regering de magt, om de gedeporteerden van hunne vrouwen en kinderen te doen vergezellen, indien deze hen willen volgen. Bij een ander amendement is bepaald, dat de beschuldigden onder de regtspraak van den krijgsraad zullen behooren, zelfs na het opheffen van den staat van beleg.

— De generaal Cavaignac heeft in de handen der nationale vergadering de magt nedergelegd, waarmede zij hem had bekleed.

Gisteren heeft de generaal nieuwe orders ontvangen van de vergadering. Hij neemt den titel aan van president van den ministerraad; Hij zal zelfs zijn ministerie zamenstellen. De volgende lijst wordt heden als zeer waarschijnlijk opgegeven;

Binnenl. zaken, Senard;
Financien, Goudchaud;
Oorlog, Lamoricière;
Marine, Vernonhac St. Maur of Lacrosse, oud-afgevaardigde.
Koophandel, Tourret.
Openbare Werken, Recurt of Jules Favre.
Openbaar Onderwijs, Carnot.

De heeren Bartels en Bellemont behouden de ministeries van *Buitenlandsche Zaken en Justitie.*

De generaal Changarnier is bevelhebber van de nationale garde te Parijs.

Wanneer de heer Senard, thans president der Vergadering tot minister van binnenlandsche zaken wordt benoemd, zal hij, denkt men, door den heer Dulaure in het presidentschap worden opgevolgd.

De generaal Bedeau zou gouverneur van Parijs worden.

De staat van beleg te Parijs is nog niet opgeheven. Eene menigte dagbladen verschijnt nog niet.

De heer Emile Girardin is nog niet losgelaten.

Dezen morgen heeft de generaal Cavaignac eene wapenschouwing gehouden over 30,000 man nationale garde, die van de verschillende departementen Parijs te hulp waren gesneld. De geestdrift was onbeschrijfelijk. Parijs is kalm, echter blijven de dragonders en lanciers op de Boulevards St. Denis en St. Martin gekampeerd; een gedeelte der mobile garde en linietroepen is bij de burgers ingekwartierd, die hen met hartelijkheid hebben ontvangen.

— B rigten van St. Pierre (Martinique) dd. 27 Mei, luiden als volgt:

»De rust is te St. Pierre geheel hersteld, ten gevolge van de wijze maatregelen van den stedelijken raad, die zijne positie begrepen en eene algemeene emancipatie uitgelokt heeft.

»De eenige kreten, die zich deden hooren, waren: »Leve de vrijheid! leve het werk!"

»De stad is vol vlaggen, die uit de vensters van alle huizen zijn uitgestoken en de stad een vrolijk aanzien geven."

— Men schrijft uit Lissabon dd. 19 Junij. Dat de regering eene door het geheele koningrijk vertakte zamenzwering ontdekt heeft, welke door vereenigingen van vrijmetselaars en verleiding der troepen haar doel poogde te bereiken.

Dood van den Aartsbisschop van Parijs

Met een diep gevoel van smart moeten wij berigten, dat de Aartsbisschop van Parijs bezweken is, tengevolge der bij de barricade der voorstad St. Antoine bekomene wonde.

Het luisterrijk slagtoffer dat God zich had uitverkoren opdat ook de Kerk haar aandeel zou betalen in de algemeene verzoening van alle klassen der maatschappij, heeft zijn offer volbragt. De brave kerkvoogd heeft Dingsdag middag kwartier over vieren den laatsten adem te gelijk met zijne laatste bede voor Frankrijk geslaakt.

De geheele geestelijkheid, ja al de geloovigen welke het berigt van dit overlijden zoo smartelijk getroffen heeft, zullen het beweenen maar tevens bewonderen, een uiteinde dat zoo onwaardeerbaar is voor God, zoo roemrijk voor de menschen.

Van het noodlottig oogenblik af dat hij door een kogel getroffen nederviel, tot aan het oogenblik van zijnen dood heeft de eerwaardige Aartsbisschop niet opgehouden het offer aan God van zijn leven voor de vrede der Kerk en van Frankrijk te hernieuwen. Te midden der folterendste pijnen is geene klagt zijne lippen ontvloeid. Slechts eene kleine ongerustheid scheen eenigermate de kalmte zijner ziel en het genot zijner zelfopoffering te verstooren; het was de vrees dat zijn heldenmoedige stap door de menschen te zeer verheven zou worden, en dat die aardsche lof hem een deel van zijne hemelsche belooning zoude ontnemen.

Deze bittere ramp dompelt gansch Parijs in verslagenheid en maakt de maat der nationale smarte vol. Helaas! weinige uren voor hij het doodelijk schot outving, doorliep de moedige bisschop de straten te midden der zegeningen van het volk de stervenden zegenend de gekwetsten troost toesprekende. Apostel van den God van vrede, van goedertierenheid, van vergeving, ging hij het kruis, het teeken der verzoening te midden van moord en bloedbad brengen. Hij viel op het slagveld zelve, en men zou schier zeggen dat God uit mededoogen met de menschheid in de duisternis de hand heeft willen verbergen, die deze gruwelijke euveldaad of dit afgrijsselijk ongeluk heeft te weeg gebragt.

Met het het oog op dit verheven offer, zullen de Christen harten verdeeld zijn tusschen het gevoel van een heiligen hoogmoed en dat van ontroostbare droefenis. De geschiedenis der Kerk kan geen bewonderenswaardiger bladzijde vertoonen. In zijn bloed badende door de barricade heengedragen, was de eenige gedachte, het eenige woord van den martelaar: »O! MOGT MIJN BLOED HET LAATSTE ZIJN DAT VERGOTEN WERD!" Reeds voorat opwaarts zwevende naar haren Schepper heeft de onsterfelijke ziel des regtvaardigen ongetwijfeld het loon gevraagd voor haar offer, en hare gebeden hebben het werk des bloeds en der verzoening doen ophouden. Na, onder zoo vele anderen, dit onschuldig en heilig slagtoffer getroffen te hebben, zou men zeggen dat de dood het slaan eindelijk moede was geworden.

Toen des morgens tusschen 9 en 10 ure de toestand van den waardigen kerkvoogd scheen te verergeren, begonnen de groot-vicarissen en priesters, die hem omringden, voor zijne sponde de gebeden der stervenden te bidden. Die indrukwekkende gebeden der Kerk werden van uur tot uur herhaald door de kapittelheeren, pastoors en andere geestelijken, die aan den held der christelijke liefde eene laatste hulde kwamen brengen. Het was te midden van de gebeden en het snikken van meer dan 60 geestelijken, dat de roemwaardige kerkvoogd nog eenmaal van God afsmeekende, dat zijn bloed het laatste mogt zijn, dat in den burgeroorlog, die Parijs geteisterd heeft, vergoten werd, dit vergankelijk aardsche leven met het onsterfelijk leven in den hemel verwisseld heeft.

Het is niet mogelijk den diepen rouw te schetsen die deze ontzettende gebeurtenis door geheel Parijs heeft veroorzaakt. Van alle kanten hield men sidderende van angst de geestelijken staande om iets omtrent den kerkvoogd te vernemen, en in die uitgestrekte bloedige stad hadden zij, die zelven wreede verliezen te beweenen hadden, nog tranen over voor den heiligen martelaar die voor hen gestorven is.

De nationale vergadering heeft het volgende besluit genomen: »De nationale vergadering acht het een pligt haar gevoel van godsdienstige erkentelijkheid en diepe smart bekend te maken over de opoffering en den heiligen en heldhaftigen dood des Aartsbisschops van Parijs!"

ENGELAND.

LONDEN, 28 Junij. De zittingen van de beide huizen van het parlement hebben weinig belangrijks opgeleverd.

— De tijdingen van Buenos-Ayres loopen tot 22 April, en melden, dat Rosas meer dan ooit geneigd scheen de onderhandelingen in de zaak van Montevideo te verhinderen, zoodat er weinig hoop bestond op eene spoedige regeling. Oribe wilde de vijandelijkheden voortzetten ter bevordering van zijne eigene bedoelingen. De handel verkeerde in eene zeer gedrukte stemming. De autoriteiten te Montevideo hebben eene oorlogsschatting geheven, welke binnen 30 dagen betaald moet zijn.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 29 Junij. Men leest in het Rensburger dagblad: Volgens bijzondere brieven uit Malmoë wil men hier weten, dat de vredesvoorslagen met Engeland thans aldus luiden: Het hertogdom Sleeswijk wordt opgenomen in den Duitschen bond, de vereeniging met Denemarken wordt in stand gehouden, tot dat de mannelijke stam zal uitgestorven zijn, en het voorloopig bestuur zal het aanstaand constitutionneel ministerie uitmaken.

— Op de Saxisch-Boheemsche grenzen heeft het gerucht geloopen, dat vorst Czartoriski bestemd was tot koning van Boheme, onder voorwaarde, dat hij zijne partij zou afhouden van elke poging, om Russisch Polen te revolutionneren; daarentegen zou hem dan Gallicië worden afgestaan en er zou tusschen de beide Slavenrijken een of- en defensief verbond gesloten worden.

— Gisteren avond tusschen 10 en 12 ure hadden wij hier een straatoproer. Er was eene soort van volksvergadering uitgeschreven met het doel om veel volks op de been te brengen. Bij den exminister Camphausen werden de glazen ingeslagen. Er zijn een paar barricades opgerigt. De burgerwacht heeft na sommatie de menigte met geveld bajonet uiteen gedreven en 15 personen gevangen genomen.

BERLIJN, 27 Junij. Het nieuwe ministerie heeft zijn programma uitgevaardigd. Het erkent de revolutie. Intusschen bestaat het eerst sedert weinige uren en reeds dreigt er een onweder boven hetzelve los te barsten, en dat wel tegen alle verwachting van de regter zijde.

WEENEN, 23 Junij. Graaf Stadion en baron Doblhoff zijn van Innsbruck herwaarts teruggekeerd, even als de vrijheer von Wessenberg. Tot ons groote leedwezen vernemen wij echter dat deze beproefd liberale diplomaat zijn ambt als minister van buitenlandsche zaken in handen des keizers heeft nedergelegd. Naar men met zekerheid verneemt, zal het getal der troepen in de nabijheid van Weenen aanzienlijk versterkt worden. Als eene bijzonderheid vermelden wij dat voor den Teschener Kreits de Israëlitische predikant te dier stede, Dr. Mannheimer, een even verlicht als vrijzinnig man, tot afgevaardigde is benoemd.

— Men schrijft uit Innsbruck dd. 24 Junij, dat nog slechts twee diplomaten, lord Ponsonbij (Engeland) en graaf Medem (Rusland) aldaar achter gebleven zijn. Het hof maakt nog geene toebereidselen om te vertrekken. Van het tooneel des oorlogs verneemt men slechts dat de Piemontezen zich in hunne verschansingen houden, en dat Radetzky's leger te zwak is om de verschansingen aan te tasten en te gelijk den vijand in den rug te vallen.

ITALIE.

ROME, 19 Junij. Het ministerie Mamiani heeft zijn ontslag ingediend.

Z. H. heeft op den tweeden verjaardag van zijne verheffing op den pauselijken troon, de afgevaardigden, die hem kwamen gelukwenschen, met de meeste welwillendheid ontvangen.

Men verneemt, dat de geruchten van de vlugt des konings van Napels van allen grond ontbloot. zijn Evenwel is zijn toestand zeer netelig. Het bevestigt zich, dat de staat van beleg te Napels is opgeheven.

Te Modena heeft het provisioneel bestuur zijn ontslag genomen, ten gevolge eener demonstratie van de burgerwacht.

Men verzekert dat een buitengewoon koerier, komende van Turin, aan het ministerie van buitenlandsche zaken te Parijs is gearriveerd, depêches medebrengende van Koning Karel Albert zelf.

BELGIE.

BRUSSEL, 29 Junij. Gisteren heeft de kamer van vertegenwoordigers al de geloofsbrieven harer leden onderzocht. Al de nieuw gekozen leden zijn toegelaten. Behalve de verkiezing van den president, gisteren door ons gemeld, zijn in die zitting nog gekozen tot vice-presidenten de HH. Delfosse en de Brouckère; tot secretarissen Albéric Dubus, 't Kindt de-Naeyer, Troye en de Luesemans, en tot questoren de Baillet-Latour en Thiéfry.

De commissie voor het adres, door de Kamer benoemd, bestaat uit de HH. Verhaegen die regtens er president van is, Lebeau, Osy, d'Elhaugne, Lehon, Dolez en Julien.

Nadat gisteren het onderzoek der geloofsbrieven was afgeloopen is aan den senaat het ontwerp-adres door den rapporteur der commissie, den Heer Dumon-Dumortier, voorgelezen.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 29 Junij.

GRAANMARKT.

Tarwe ruim prijshoudend met veel handel; 128 ℔ o. b. Pools ƒ300; 127 ℔ n. dito ƒ272; 126 ℔ dito ƒ263, 265; 128 ℔ Zeeuws. ƒ228; 123 ℔ Vriess. ƒ215; 125 ℔ witte Gron. ƒ218; 124, 125 ℔ roode dito ƒ207; 126 ℔ Vriess. Smet ƒ200; 130 ℔ Kubank. ƒ208; 130 ℔ roode Koningsb. ƒ246; 129 ℔ dito ƒ238.

Rogge prijshoudend met goede handel, 126 ℔ Pommer ƒ160; 121 ℔ Munst. ƒ148; 121 ℔ Holsteins ƒ145; 116 ℔ Petersb. ƒ140; 122 ℔ Stetin ƒ152.

Garst 96 ℔ Vriess. Winter ƒ110; 96 ℔ Oostvriess. dito ƒ107.

Haver bij gerijver hooger gedaan, 86 ℔ dikke ƒ106.

Koolzaad. Deensch £vl. 56. Op 9 vaten Olie in Sept. en Oct. ek. £vl. 59. *Lijnzaad* een doen; 107 ℔ Egyptisch ƒ237½; 118/19 ℔ Finlandsch ƒ255; 108/9 ℔ Libau ƒ190. *Raapolie* per 6/w. ƒ36; Vliegend ƒ35¼, 5; primo Mei ek. ƒ3; Sep. ƒ34½, ⅝; Oct. ƒ34⅝, ½; Nov. ƒ34¾; Dec. ƒ35. *Lijnolie* per 6/w. ƒ27½, Vliegend ƒ26½. *Hennepolie* per 6/w. ƒ3; Vliegend ƒ3.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

			29 JUNIJ 4½ u. gebl.	30 JUNIJ 4 u.			gebl.
NEDERL., Werkel. Sch. à	2½	pCt.	42⅜	42 5/16	à	43	43
Dito Dito	3	»	49⅛	49¼	»	50	49¾
Dito Dito op resc.	3	»			»		
Dito Dito	4	»	64 9/16	65	»	65½	65½
O. I. Leening	4	»	63⅝	64¼	»	64½	64⅜
Amortis. Syndic.	3½	»	62½	62¾	»	63	63
Handel-Maatschappij	4½	»			»		
Haarlemmermeer	5	»			»		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½	»		64⅞	»		
Aand. Holl. S. M.	4½	»			»		
BELGIE	4½	»			»		
Dito	2½	»		31¾	»	32	32
Dito bij Rotschild	2½	»		32	»		
SPANJE, L. bij Ard. van 85 £	5	»	8⅞	9	»	9⅛	9⅛
Dito Dito van 510 £	5	»	8 9/16	8 11/16	»	9	9
Dito bij Dito onb. st.	5	»	8 7/16	8⅝	»		
Dito	3	»	23¼	23½	»		
Dito Binnenl. à 6 m.	3	»	16	16⅛	»	16 7/16	16 7/16
Coupons Ardoins		»	6¼	6¼	»	6 7/16	
Passive		»			»		
Deferred		»			»		
Fransche Uitgest.		»			»		
PORTUGAL, te Londen	3	»			»		
Dito Dito	4	»			»		
Dito Binnenl. à 1 Conto	5	»			»		
RUSL. Ob. H. 1798 en 1816	5	»	92⅞	93¼	»	95	94⅜
Dito Dito 1828 en 1829	5	»	92⅜	92½	»	93¾	93⅝
Ct. b. d. 1831 en 1833	5	»	80½	81¼	»		
Dito bij Hope	4	»	70¼	70¾		72	72
Dito bij Stieglitz en C°.	4	»	69⅞	70½	»	71	71
Cert. te Hamburg	5	»			»		
Inschrijving in Assignat.	6	»	51½		»		
Cert. van Dito	6	»	51½		»		
POLEN, Certific.	4	»			»		
Dito Aand. met Loten fl 300		ƒ			»		
Dito Dito fl 500		»	100		»		
AMERIKA, Phil. Bank	6	pCt.			»		
Dito	5	»			»		
Dito Bank-Actiën				2	»	2⅛	2

Oost., Met. 5 pc. 56½, 57, 57; 2½ pc. 29¾, 30, 30; Oblig. bij Goll en C°. 4 pc. 53; Peru 6 pc. 15⅝.

Wisselkoers.

2/m. Parijs 55½; Zigt Parijs 56; 2/m. Londen 11,85; Zigt Londen 11,95; 2/m. Hamburg 34⅞; Zigt Hamburg 34⅝; 3/m Lissabon 40; 3/m. Porto 40; 2/m. Petersburg 1,70.

ANTWERPEN, 29 Junij. Belg. leen. 2½ pc. 33¼, ½; id. 4½ pc. 60⅝, ½; Spanje Ard. 5 pc. 8⅞.

MADRID, 23 Junij. Act. Sch. 3 pc. 22; id. 4 pc. 13¼; Uitgest. Sch. 5⅛; Coupons 8⅛.

WEENEN, 26 Junij. Met. 5 pc. 66; id. 3 pc. 38; Loten fl. 250, 67; id. fl. 500, 108.

BERLIJN, 28 Junij. Schuldbr. 3½ pc. 68⅛; Loten 83; Rusl. bij Stiegl. 4 pc. 74; Pools. 4 pc. 53¾; Loten fl. 200, 84.

HAMBURG, 27 Junij. Rusl. Engels. leening 88½; Met. Hamb. 5 pc. 81½; Cert. H. & C. 4 pc. 80; id. bij Stiegl. 4 pc. 69¼; Spanje, Ard. 5 pc. 8½; id. Binnenl. 3 pc. 16.

FRANCFORT, 28 Junij. Met. 5 pc. 57½; Bank-Actien 1030; Darmst. Lot. fl. 50, 53; id. fl. 25, 17½; Badens. Lot. fl. 50, 37; id. fl. 35, 22½; Nassaus. fl. 25, 17¾; Holl. 2½ pc. 42; Spanje 3 pc. 15¾; Polen fl. 300, 84; id. fl. 500, 56¼.

PUBLIEKE VERKOOPING VAN HUIZEN IN HET O. Z. HEEREN-LOGEMENT,

Op Maandag 3 Julij, 's avonds ten vijf ure.

No. 1. De Zeepziederij *de Groote Keizerskroon*, met Woonhuis, Pakhuis en Erve, benevens de Gereedschappen, enz., Voorburgwal, hoek Oude Braak, No. 1776 en 77.

2 Een Huis en Erve, Singel, No. 3583.

3. Een Huis, Tuin en Erve, Prinsengracht, No. 2263.

4. Een dito, Prinsengracht, No. 4285.

5. Een dito, Leliegracht, No. 2572.

6. Een Huis en Erve (*Kruideniers-Affaire*), Nieuwendijk, No. 1335. } te zamen in slag.

7. Twee Huizen en Erven, N. Z. Armsteeg, naast Perceel No. 6, No. 1 en 2. }

8. Een Pakhuis, Stal en Erve, N. Z Voorburgwal, No. 1808.

9. Een Pakhuis en Erve, als voren, No. 1806.

10. Een Huis en Erve, Geldersche Kade, No. 174.

11. Een dito, Middenklooster, No. 4239.

12. Een dito (*Tapperij*), Egelantierstraat, No. 5977.

13. Een dito, Utrechtsche Dwarsstraat, No. 5657.

14. Een dito, Brouwersgracht, No. 1234.

15. Een Huis en Tuin (*Erfpacht grond*) *Varel*, aan de Overtoomsche Vaart, No. 876.

16. Een Huis en Erve, Hazenstraat, No. 718.

17. Een dito, eerste Anjeliersdwarsstraat, No. 4690.

18. Twee Huizen en Erven, Rozenstraat, No. 1654

19. Een Huis en Erve (*Vogelkooijen-Affaire*), Papenbrugsteeg, No. 1309.

20. Een dito, Zwartlakensteeg, No. 1198.

21. Twee ledige Erven, Brouwersgracht, No. 1641 en 42.

Bij de Redactie is ontvangen voor de Kerk der H. Maagd: *Auxilium Christianorum*, te Curaçao:

Van eenige Katholijken uit Leiden	ƒ 22,—
Van W. D. uit idem	» 10,—
Uit Amsterdam	» 5,—
Uit idem	» 2,55
Van eenige weesmeisjes	» 3,—
Van mej. N. N. uit Amsterdam	» 70,—
Van D. uit idem	» 5,75
Van N. N.	» 1,85
Van mej N N, door den heer P. v. d. P.	» 5,—
Van een pastoor uit N. H.	» 5,—
Te zamen	ƒ 130,15

ADVERTENTIEN.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.